

RAPPORTNYTT

UTGITT AV

NUFOC

Nr. 1 1977

**FØRTELL
DINE
VENNER
OM
RAPPORTNYTT**

LES OGSÅ

NORSK UFO FORUM

NORSK UFO CENTER[®] to tidsskrifter

R A P P O R T N Y T T Nr. 1 1977. 5. årgang.

I dette nummer.:

Rapportoversikt - Norge.....	side 4.
Romvesner lekte med sten! - Brasil.....	" 13.
Nesten kidnappet av UFO ? - Canada.....	" 16.
Tatt med ombord i romfartøy - USA.....	" 17.
Vitenskapsmann påstår at UFO'er eksisterer.....	" 21.
Landet romfartøy omgitt av gnistregn.....	" 22.
Franskmann møtte humanoider to ganger.....	" 23.

Redaksjonelt.

Velkommen til et forhåpentligvis begivenhetsrikt UFO-år!
Om det vil gi oss eksakt svar på hvor disse mystiske objekter kommer fra, tør vi ikke ha noen formening om.
I begynnelsen av fjoråret var det visse tegn som tydet på at USA ville løse litt på alt hemmelighetskremmeriet omkring spørsmålet, men det rant ut i sanden.

Ifølge flere norske aviser, deriblandt Bergens Arbeiderblad, påstås det, at USA's nye president: Jimmy Carter, er UFO-fan! - En temmelig overbevist sådan! Det er derfor ventet at den amerikanske regjering nå vil bevilge en større pengesum til UFO-forskningen.

For vår egen del vil vi tilføye at det kanskje hadde vært nok at Pentagon hadde frigjort alle hemmeligstemplete rapporter om UFO-hendelser de sitter inne med. D e t kunne vel muligens gi oss flere svar på gåten, enn noen millioner dollar ville gjøre!

Men uansett - vil vi fortsatt gi våre lesere et godt utvalg av de mest interessante UFO-hendelser som måtte forekomme, og kanskje gi - om ikke løsningen - noen klare indikasjoner på hva som kommer ute fra rommet?

Men la oss komme ned på jorden igjen. - Til dere som ikke har fornyet abonnementet - vær vennlig å betal snarest, og bruk vedlagte giro-kort.

F.W.K.

NORGE

111270/IOppland.

Vi starter med en eldre observasjon fra 11. desember 1970, observert fra Høgstad på Jaren, kl. 16.35.

En dame forteller at hun hadde lagt seg for å hvile da hun ble oppmerksom på en klar stor stjerne lavt i horisonten. Mens hun betraktet den, begynte den å bevege seg i "gal retning" med nedadgående kurve, og hun løp inn i stuen og ba sønnen ta en titt på objektet. Nabofruen ble også varslet, og sammen så de at den endret form til en rødlig tallerkenlignende gjenstand som forsvant med lynets hastighet langt bak åsen i Brandbu.

NUFOC-Øst.

•

250276/IHedmark.

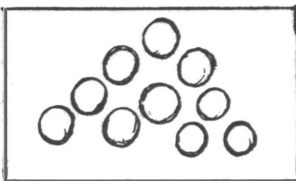
Tre ungdommer, 14 og 15 år gammel, var ute for å betrakte stjernehimmelen ca. 19.30 på kvelden, da en av dem oppdaget en formasjon av 8-12 gule kuler som fløy i en likesidet trekant, uten hørbar lyd.

Hastigheten var jevn med samme høyde under hele observasjonen, som varte omkring et halvt minutt. "Kulene" gikk lavt da de forsvant bak tretoppene, etter å ha passert Jørstadmoen militærforlegning.

Kursen var fra N/NØ mot syd. Guttene tror at UFO'et bestod av flere små objekter, men kan ikke utelukke at det var et stort fartøy, bestående av flere lys av gul-orange farve.

Det var lettskyet ~~var~~ mørkt - ingen måne synlig.

Arvid Killi.

15-300970/I

Vi går tilbake til 1970, og tar for oss en observasjon som fant sted i siste halvdel av september på Bakkehaugveien i Brumunddal ca. kl. 23.00. Vitnet forteller:

"Det var etter en aftentur jeg fikk se dette. De andre var gått innomhus og jeg ble stående å betrakte stjernehimmelen da jeg fikk se et unormalt stort og kraftig lys som stod helt stille på himmelen. Jeg ble stående å betrakte det, og etter en stund begynte lyset å slingre frem og tilbake i ca. et halvt minutt. Så fløy det mot øst bak Høstbjoråsen. Åtte-ti sekunder senere kom lyset tilsyne 10 grader lenger nord over den samme åskammen. Da var lyset på vei i retning nord og hadde forandret kurs på ca 80 grader - hele tiden under et lett skydekke til det forsvant i nord.

Jeg var inne i nuset og hentet en kikkert - var borte i ca. 10-12 sekunder, men hele observasjonstiden varte i 4 minutter. "Objektet" var rundt med hvitt lys og var dobbelt så stor som planeten Mars - betraktet med blotte øye. Hørte ingen lyd, og månen var ikke oppe."

Per Ottesen.

150876/VII

I forbindelse med "bølgen" over Trøndelag og Vestlandet 26-28. august og 12. september ifjor, som ble omtalt her i nr. 5/76, er det verd å nevne en "mini-bølge" over Oslo-området den 15. august -76, som vi har 7 rapporter på.

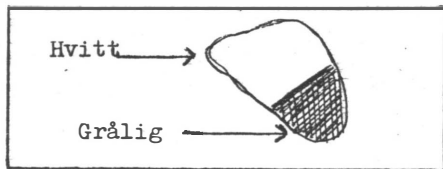
Formen på de observerte objektene, kan for en dels vedkommende, minne om de som ble sett noe senere, bare at himmelretningen var noe forskjellig. Fem vitner rapporterer kurs fra nord mot syd. Ett vitne ser objekt med motsatt kurs, og ett vitne melder om kurs fra vest mot øst.

NUFOC-øst, v/ E.Fjeldberg, mener det er håpløst å finne "hode og hale" på disse observasjonene, da vitnenes utsagn er så vidt forskjellig. Det eneste er klokkeslettet som for 5 rapporter er mellom kl. 23-24.00. De to andre rapporter, skal vi kort referere her:

"Min sønnedatter ble oppmerksom på objektet da hun firte flagget litt før kl. 21.00. Vi befant oss ved vår hytte på Tjøme da hendelsen fant sted.

Objektet stod i syd, omtrent i 45° høyde og var opplyst av solen. Det beveget seg lite, men virket "skjelvende" som en ballong med lite luft i. Jeg beklager at rapporten er upresis, men objektet var for meg så klart at jeg gikk ut fra at det ble sett av andre med observasjons-instrumenter, og hvis yrke det er å overvåke u-sedvanlige lys".

Mannen betraktet ikke objektet til det forsvant, men det hadde sakte fart mot vest da han avsluttet observasjonen, og formen på objektet oppfattet han slik:

Ved den syvende observasjonen, sitter vitnene utenfor den enes landsted på Stangerholmen mellom kl. 17 og 18.00, da de oppdager et rakettlignende objekt i vest som stiger i stor hastighet opp mot himmelen og blir sterkere og sterkere i farven (rødorange). Det var ingen lyd å høre, en kikkert ble hentet og de så da en svart gjenstand - som lignet et lite fly - med lang lysende hale forsvinne i østlig retning. De undret seg på hva det kunne være, og leste i avisene at det var sett lignende ting andre steder.

I observasjonene A-B-C-D og E, meldes det om en klart lysende kuleformet gjenstand i tidsrommet 23.25 - 23.30. Tilsammen var det syv vitner som ser objektet i nordøst. Ikke alle er enige i hvilken himmelretning det (de) forsvant. A-B og E, mener i sydlig retning og C, mener østlig, mens 'D' sier det forsvant mot nord. -Og her er objektene slik vitnene har tegnet dem:

Lysende kule med
liten hastighet.
(Vitnet kjørte bil)

Rød skall

Bred hale som
linjal.

Lys som "varme"

Korona

Hvit-gul
pulserende.

Skarpt lys inne i de tre
punktene, men ingen lys-
stråler utenom "objektet".

NUFOC - Øst.

160876/I

Egenrapport fra Svein Stavnar, medlem av utrykn.seksjon
Tønsberg.

Han var på sykkelstur med sin kone om kvelden 16.august, da de ved Nøtterøy Bl-verk fikk øye på en stor gulrød lysende kule over Gripøåsen i knapt 30 graders høyde. Den beveget seg fra øst med en hastighet av ca. 150 km/t, nordover i noen minutter. Stoppet så helt opp i ca. 7 minutter, hvoretter den dreiet vestover for så å dreie syd i retning mot dem. Gjorde så en "vri" østover og forsvant med aksellererende hastighet mot syd i 15 graders høyde. Størrelsen på kulen beregnes til 10-12 meter i diameter og avstanden: 1000-1500 meter. Klarvær, vindstille, mørkt og + 15 grader. Klokken var 22.00, ingen lyd fra objekt og obs.tid 25 minutter.

*

Vi har etternvert fått inn 8 rapporter om sigarformete objekter over sør-Gudbrandsdalen, og her er foreløbig de fire siste. Vi henviser til tidligere rapporterte observasjoner i bladet for ifjor: 130276/I (to rapporter) 180776/I - 200876/I og 200876/III.

200876/III.

Lillehammer.

En journalist forteller at han var på jobb utenfor Lillehammer kirke kl. 19.45 på kvelden, og ventet på en kollega. Han kastet et tilfeldig blikk mot himmelen og fikk se en sigarformet gjenstand uten ror eller vinger, som fløy i stø kurs mot syd. Den gav ikke fra seg noen lyd eller avgasser, og fortonet seg blank og skinnende på grunn av sollyset. Han hadde fotoapparatet klart, men hadde bare med seg en vidvinkel. Han tok flere bilder, men på grunn av avstanden (som ikke er oppgitt) var objektet umulig å få frem på kopiene. Objektet ble først sett i knapt 60 graders høyde, og forsvant lavt i horisonten i løpet av 1½ minutt.

Størrelsen beregnes til 10-20 meter og hastigheten som et vanlig fly. Objektet passerte under noen få lette skyer, så høyden har ikke vært så svært stor.

Skinrende blank.

240876/I

Denne er også fra Lillehammer, og tidspunktet er kl. 16.55 om ettermiddagen.

Vitnet hadde satt bilen i garasjen og var på vei over gårdsplassen foran blokken i Mathiesensgt., da hun fikk øye på et langt lysende objekt mot østhimmelen. Det gikk i retning nord-syd, og hun reagerte fordi hun vanligvis ikke ser større fly i nevnte posisjon. Dessuten var objektet uten synlige vinger, uten kondensstripe, og lydløst, og formen var sigarlignende. Hun hadde nylig lest i avisen om lignende observasjoner og ble derfor ekstra oppmerksom og sjekket klokken.

"Flyet" var alt på vei ut til høyre for henne og ble borte før hun rakk å kontakte andre, men hun telefonerte observasjonen inn til avisen straks hun kom opp i leiligheten. Da objektet først ble sett, befant det seg på 45° høyde og forsvant i 40° høyde. Obs.tiden var 2-3 minutter og hastigheten var noe langsommere enn et rutefly. Lengden var litt større enn en DC-9.

270876/I.

Vitnet befinner seg på Storrustvegen, Dahle, 3 km. vest for Otta, og klokken er 22.52.

Han stod og så etter satelitter i den klare fine augustkvelden, da han ble oppmerksom på et sterkt lysende objekt som kom glidende i 15 graders høyde over åsen i nord. Det lyste dobbelt så sterkt som Venus, og var sterkt blank, og for ham så det ut som det hadde lav hastighet og lav høyde. Eksakt hastighet, størrelse og avstand var meget vanskelig å beregne fra der han stod. Objektet var lydløst, og ble borte bak en liten sky i 45 graders høyde.

N U F O C - Øst.

270876/I.

Egenrapport fra Per Ottesen, Vinstra. -Han var togpassasjer, og på strekningen Hunder - Losna, i løpet av 13 minutter, observerer han 3 sigarlignende objekter som krysset dalføret. Han forteller:

"Klokken var 17.30, da det første objektet kom fra nord og forandret kurs slik at det gikk sør-øst på skrå over dalen.

Nr. 2, gikk på samme måte 17.32, og nr. 3, like ens kl. 17.40. Hvert objekt var synlig for meg ca. 2 minutter. Da jeg satt på toget, hadde jeg vanskelig for å anslå hastigheten, men de så ut til å gå i høyde og med fart som vanlig rutefly, kanskje litt lavere. Jeg trodde derfor at det var fly, og at de manglende vinger og rør kom av den sterke refleksjonen slik at jeg ikke så dem. Det var heller ingen kondensstripe, men kl. 17.50 kom det et fly rett over dalen - nærmest vest-øst - og dette var så vidt forskjellig fra de tre første objektene at flyteorien ruller bort. Objektene ble sett i 60 graders høyde og var sølvblank i fargen.

Per Ottesen.

290876/1

Moss.

Et ektepar var på besøk hos naboene som har huset sitt ca. 25 m., fra deres eget. Observasjonen fant sted da de var på vei hjem. Da de to ekteparene stod i innkjørselen til gården og så farvel kl. 21.30, ble de oppmerksom på et lysende punkt på kveldshim - melen i ca. 40 graders høyde, som fortonet seg helt annerledes enn de andre stjernene de kunne se. Været var pent med litt dis og forøvrig en skyfri himmel. Temperatur var omkring 15-18° C.

Det var den store lysstyrken og den varierende formen som var årsak til deres oppmerksomhet til fenomenet. Det lyste med en neonghvitt klarhet og virket som det utvidet og trakk seg sammen i horisontal lengderetning (pulserte).

Vitnene hadde inntrykk av at det var tre lys. Ett stort i midten, og to mindre, men av samme farge på hver av sidene.

Disse ble klart synlige når lyset utvidet seg horisontalt.

Pulseringen var i fargene: hvitt - rødt (en farge ad gangen.)

I forhold til stjernene var disse lysene mye større. En diffus korona omsluttet lysene.

Mennene var interessert i avstanden til "objektet" og kjørte avsted i bil etter en stund for å ta noen krysspeilinger.

På grunn av tunnel og kupert landskap m.m., lå "objektet" til tider i skyggen og kunne ikke ses, så da de kom frem til det påtenkte målet - en skihytte - var det ikke å se.

Damene som stod på samme sted, kunne imidlertid fortelle at rett etter at mennene hadde kjørt, aksellererte objektet noe kolossalt og forsvant i horisontal linje rett nord. Der skjedde en deling, eller oppstod 5 til 6 nye lys i objektet, som fløy i en U-formasjon så lenge det kunne observeres, før det forsvant bak trær og fjell. Hastigheten ble anslått til tre ganger større enn jagerflyene som de til vanlig ser over området. (ca. 2000 km/t.)

Fra objektet aksellererte til det ble borte, gikk det ca. 2 sekunder. Hele observasjonstiden var 45 minutter, og de hørte ikke lyd fra objektet som ble borte i 30 graders høyde.

Rygge flyplass, ble kontaktet like etter observasjonen, og de bekreftet at ingen fly var oppe og de hadde intet sett på radar, men de gjorde oppmerksom på at et rutefly hadde passert på vei til Fornebo. Vitnene var klar over dette da de hadde hørt og sett flyet, men kursen til flyet var en helt annen enn det objektet hadde.

Arne Smevik.

Vi har ira avd. Sør, fått inn tre rapporter på en hendelse i Vik, Grimstad, som pussig nok - tidspunktet tatt i betraktning - er sett av 5 personer. Og tidspunktet var mellom 02.05 og 02.15, på morgenen den 5. september -76. Været var klart, vindstille, ingen måne, mørkt og 10-15 plussgrader.

050976/III 'A'

Vitnet, Kristiansen forteller:

"Min kone og jeg hadde vært hos noen kjente på Kroken, og var på vei hjem til Grimstad ca. kl. 02.15. Rett før Vik, som var ved Temsevang, fikk vi øye på objektet - som lyste sterkt orange-gult - på venstre side av bilen, 80-100 meter borte foran en åskam (skogbevokst) og omtrent det samme antall meter opp fra bakken. Åskammens høyde var ca. 150 meter.

Vi slakket av på farten og fulgte objektet jamnsides i ca. 30-35 km/t utover mot Vik. Avstanden fra Temsevang til Vik, er ca 1 km. Ved Vik, stoppet vi bilen og motoren og rullet ned sidevinduene for bedre å kunne se. Objektet syntes nå å være nærmere bakken, (slettelandet) for ved Vik tar åskammen slutt. Plutselig sluknet objektet, og vi så det ikke lenger, enda vi undersøkte himmelen over oss, som var stjerneklar.

I henhold til observasjonen som ble gjort av fru Stobbe på Eskedal, straks etter, er det nok riktig at objektet måtte holde en lavere høyde over bakken mot slutten av observasjonen, for Eskedal ligger nærmere havet enn Vik. -Vi har ellers ingen formening om hva dette kan ha vært. Vi kunne ikke om det var noen fast gjenstand el.l. inne i det sterke lyset". Det hørtes ingen lyd, og størrelsen på objekt beregnes til ca 10 cm., målt i utstrekt arm.

*

'B' Eskedal pr. Grimstad.

Fru Stobbe, lå i sengen og leste, da hun fikk øye på noe som hun først trodde var en stor stjerne, men det var nok ikke det, for "stjernen" ble stadig større og større. Snart ble den så stor at hun trodde det var et fly som stod i brann, og den hadde retning fra nord, like mot huset hennes. Klokken var da 02.05 om morgenen.

Da det gikk opp for henne at "Flyet" hadde kollisjonskurs mot huset, fór hun opp med et skrik, og da hun kom bort til vinduet, stod det like foran huset. Stod ja, - for nå hadde det stoppet opp.

Hvor lenge det stod der, kan hun ikke si, det er vanskelig å telle sekundene, men det stod der ihverfall lenge nok til at hun kunne ha ropt på naboene slik at flere hadde fått sett det. (fruen bor alene i huset) og hun angrer så på at hun ikke gjorde anskrik, for noen av dem hun har fortalt dette til, tror det hele er noe hun har innbilt seg. (men hvem tenker på å gjøre anskrik kl. 02.00 om morgenen?)

Lyset så akkurat ut som en stjerne, det var bare så mye, mye større, omkring tre ganger så stort som månen. Avstanden til en slik gjenstand er det selvsagt vanskelig å ha noen formening om, men etterpå når hun funnet ut at avstanden ikke kan ha vært så stor, for ellers ville noen trær ha stenget for utsikten.

Hun mener ildkulen må ha stått rett over jordet ved huset. Høyden kan heller ikke ha vært så stor, for hun så den i horisontalplanet og den må altså ha vært i noenlunde samme høyde som vinduet. Hvis det er riktig at "ildkulen" stod over jordet hennes, må den ha vært i samme høyde som telefonstolpene like ved.

Hun har vært nede på jordet og sett etter om noe gress er avsvidd, men har ikke oppdaget noe uvanlig. Mens hun stod og så på lyskulen, ble lyset med ett mye svakere, som om en lampe sluknet innenfra. Det forsvant ikke helt plutselig, men tonet gradvis bort.

Hun hadde telefon ved sengen, og fant ut at hun ville ringe til politiet. Men det var vanskelig for henne å lese de fete tallene på side 2 i katalogen. Hun trodde det var noe galt med hodet, men skjønte etterpå at det var det sterke lyset som hadde blendet henne. Hun kjente det i hodet akkurat som når en har seilt lenge i sterk sol uten solbriller. (Hun måtte kontakte lege et par dager senere på grunn av øyensmerter) Men hun kom da frem til politiet omsider, og mens hun snakker i telefonen, ser hun plutselig lyskulen igjen, men da var den mye mindre, bare som en stor stjerne. Og da var den i bevegelse og forsvant mot nordøst i retning av Fevik. Obs.tid: ca. 1 minutt.

Diameter: 8-10 m.
Avstand til objekt: 35-40 m.

Antatt form da lyset sluknet.

'C' Spedalen, Grimstad.

Brit Jørgensen ble oppmerksom på lyskulen ved at soverommet ble opplyst. Hun beskriver den som rund, tagget og orange i fargen. Størrelsen var som en fem-krone målt i utstrakt arm. Etter to minutters observasjon forsvant det mot sydøst bak noen trær med liten hastighet. Hun syntes å høre en fjern motordur, men det kan ha vært Kristiansens bil som da befant seg ca. 600 meter fra hennes hus. Objektet tapte gradvis høyde før de ble borte.

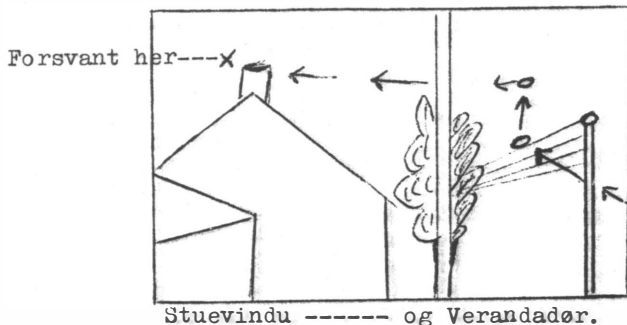
AT/AW/LT/HAA/NUFOC - Sør.

060976/II "A"

Dagen etter, i 1/10-tiden om kvelden, var det igjen UFO-aktivitet over Grimstad og Arendalsområdet.

En dame i Tiurveien, Arendal, sitter og ser på TV, da hun gjennom vinduet oppdager et grønn-orange objekt i stor hastighet i N.N/østlig retning og i 300 meters høyde.

Objektet, som hadde en grønnlig kjerne og orange farve i ytterkanten, steg fra 30 til 40 graders høyde - dreide mot nordvest - stoppet så opp et øyeblikk, og fortsatte i stor hastighet og ble borte. Lysstyrken var som månens - forteller damen, som hadde et vitne til observasjonen, og den hadde en varighet av 20 sekunder.

"B". På samme tid, befant siv.ing. Lorentzen, seg på Biheia ved Grimstad, da han tilfeldig ble oppmerksom på et rødlig objekt i 45 graders høyde i øst, med kurs nord - syd. Det stoppet et kort øyeblikk i ca. 40 graders høyde, fortsatte så i stigende kurve og dreiet mot sydøst og forsvant eller sluknet i 60 graders høyde etter et halvt minuts observasjon. Ved begge observasjonene var det klarvær, mørkt og 10-15° C.

NUFOC - Sør.

160976/I. Egenrapport fra Tor Kultom.

Han kommer kjørende i bil fra Strømmen mot Oslo, kl. 20.25 den 16. september, da han ved Lørenskog kirke blir oppmerksom på et objekt med pulserende rødt og gult lys i ca. 35 graders høyde på himmelen. Kursen var vest-øst, og det beveget seg raskt over himmelen for så å bråstoppe et øyeblikk, og så falle loddrett ned ca. 20 meter - stå rolig i 10 sekunder - og i sakte vuggende gang, forsvinne i horisonten i øst. Ops.tid: 2 minutter. Værforhold: Klart og mørkt.

Tor Kultom/Nufoc - øst.

Fra sydøst har det i august og september -76, kommet mange mystiske objekter som har forsvunnet i nordvestlig retning. Også i oktober har det vært spredte nendelser om kuleformete UFO'er og her er den første, som viste seg over Lunden, på Stokke - litt syd for Tønsberg.:

021076/I

En ungdom, 14 år, var ute og pløyet jordet med traktor kl. 20.00 på kvelden. Enda han hadde øreklokker på, hørte han en gjenomtremgende pipende lyd, og fikk så øye på et "fotballstort" hvittlysende objekt med sprutende gnister som dannet hale bak objektet. Høyden var bare ca. 30 meter, og gutten som i almindelighet ikke er skvetten av seg, ble sterkt oppskremt av hendelsen, og nektet å gå ut igjen på jordet mere den kvelden. Hastigheten på kulen, anslås til 50 km/t., og den ble borte bak noen trær etter ca. 25 sekunder.

Svein Stavnar/Nufoc-øst.

021076/I Nordli.

Gårdbruker Kvetangen og hans kone, hadde om morgenen kl. 06.30, en merkelig observasjon fra sine soveromsvinduer i 2. etasje. Kvetangen forteller:

"Det var stille og klart vær. Min kone hadde stått opp og i det hun kikket ut gjennom vinduet som vender mot vest, roper hun: "Nei, men se, hva er dette?" Jeg kom da også bort til vinduet, men rettet blikket litt for høyt opp, da jeg trodde det var noe hun hadde sett mot den klare blå himmelen. -Slik fikk jeg ikke se første fase av hendelsesforløpet, men jeg fikk da omsider øye på den f i r k a n t e d e lysende gjenstanden oppe ved foten av fjellet, øverst oppe i dalføret.

Den beveget seg i nordvestlig retning og forsvant i skogen. Avstanden vil jeg anslå til ca. 12 km.

I det øyeblikk min kone fikk øye på gjenstanden, var den imidlertid meget nærmere. Den kom da fra nord mot syd, og hun så den tydelig f o r a n en åsside med skog ca. 5 km. borte.

Et øyeblikk etter, kom den glidende mot nord igjen og hastigheten var ca. 150-200 km/t. Slik fortsatte den oppover dalføret, men det var først etter siste "slalomsvingen" at jeg fikk øye på den.

Vi kunne ikke se hvordan objektet svingte, men h e l e t i d e n var r e k t a n g e l f o r m e n tydelig med ganske klare konturer.

Vi kunne ikke se hvor "tykt" dette rektangelet var, da det hele tiden syntes å snu "framsiden" mot oss. Bredden på objektet mener vi var ca. halvparten av lengden. Fargen var svakt gul og kunne minne om lyset fra en stor stjerne.

Like før objektet forsvant, passerte det mot nedre kant av en snøskavl oppe i fjellet. Vi vil tro at den underlige gjenstanden ikke passerte så svært langt fra denne skavlen - som av en gårdbruker i nærheten blir anslått til å være 50-60 meter lang, og 15-20 meter bred. Obs.tid: 3 minutter. Klarvær, lyst og vindstille.

Anton Lidstrøm.

Objektets form....

Brasil

Romvesner lekte med sten!

I 1947, da flyvende tallerkner ofte ble sett i USA, ble observasjonene likevel mottatt med tydelig skepsis overalt. Brasilianerne var ikke mindre skeptisk enn andre.

En usedvanlig hendelse som fant sted i landet i 1947, ble undersøkt og arkivert, og glemt til 1954, da Brasil ble gjenstand for omfattende UFO-overflyvninger.

Den 23. juli 1947, (bare 29 dager etter K.Arnolds observasjon) arbeidet topograf Jose C. Higgins et sted vest for Goio Bang Colony, nordøst for Pitanga og sydvest for Camp de Mourao.

Da han var i ferd med å krysse en av de få marker i området, hørte han en høy, gjennomtrengende fløytende lyd, som hørtes ut til å komme fra oven. Higgins så opp, og hva han der så, "fikk håret til å reise seg på hans hode". Higgins beskrev "et merkelig sirkulært luftskip med fremstikkende rør, som dalte ned fra himmelen. Arbeiderne, som han hadde med seg, ble redd og stakk av. Han selv ble stående for å se hva som ville skje.

"Det merkelige fartøy fløy over marken i en sirkel og landet blødt omkring 45 meter fra der jeg stod" fortalte Higgins. Objektet var ca 45-46 meter bredt, eksklusive rørene, som var omkring 1 meter lange, og hele objektet var ca. $4\frac{1}{2}$ meter høyt. "Der stakk ut rør i alle retninger", sa Higgins, "men ingen røk eller ild kom ut av den, kun den fløytende lyden kunne høres.

Da fartøyet landet, ble det støttet opp av bøyde metall-lignende stenger, som ble ennå mere bøyet da de berørte bakker. Hele fartøyet så ut til å være av gråvitt metall, noe annerledes enn sølv. Higgins gikk hen mot fartøyet for å undersøke det på nærmere hold, og mens han gjorde dette, oppdaget han et vindu eller koøye, som så ut til å være laget av tykt glass. I det samme så han gjennom glasset to personer som betraktet ham nysgjerrig, og de så fremmedartet ut. Noen få sekunder gikk, og den ene vendte seg om, som om han snakket til noen inne i fartøyet. Samtidig hørte Higgins lyder innenfra, og en dør, som satt under fartøyet ble åpnet, og tre personer steg ut.

De var iført en gjennomsiiktig drakt, som omsluttet helt deres kropp, selv hodene, og som var fylt med luft, noe lignende en ballong. På ryggen hadde de en metallbeholder som så ut til å være en del av drakten. Gjennom den gjennomsiiktige drakten kunne Higgins lett se, hva de hadde på seg. De var iført bluser, korte bukser og sandaler. Tøyet så ikke ut til å være lavet av stoff, men snarere av skinnende kulørt papir. Deres fremmedartede utseende skyltes delvis deres øyne, som var store, runde og uten øyenbryn. De hadde ikke skjegg, og deres hoder var store, runde og uten hårvekst. Deres ben var lange i forhold til kroppen og de var ca. 2 meter høye.

Higgins bemerket at alle mennene lignet hinannen så meget, at de kunne være trillinger, eller i det minste brødre. En av mennene bar på et rør som så ut til å være av samme sort metall som skippet, og med dette pekte han på Higgins. Fremlingene snakket seg i mellom, og Higgins forstod ikke hva de sa, men fikk inntrykk av at de lød ganske elskverdige. Han bemerket også, at de tiltross for sine store kroppar, beveget seg utrolig lett, idet de dannet en trekant rundt ham. Han, som holdt røret, gjorde tegn til Higgins hen imot døren. Han nærmet seg døren, og gjennom den kunne han se et lite rom hvor der var en annen dør, og et rør som stakk ut innenfra den innerste del av fartøyet. Han la også merke til adskillige runde stråler omkring den nederste del av de fremstikende rør.

Da begynte Higgins og snakke og spurte hvor de ville føre ham hen, mens han brukte mange fakter. Det lot til at de forstod, og en av dem tegnet noe på bakken med en sirkel i midten, hvor det rundtom var syv andre. Han pekte på solen, så pekte han på fartøyet og der nest på den syvende sirkel; dette gjorde han adskillige ganger.

Higgins innrømmet at han begynte å bli redd. Han følte at de ville ta ham med ut fra jorden, og han begynte febrilsk å lete etter en utvei for å slippe fra mennene. Han visste at det var fåfengt å slåss med dem, da de var både var større og flere.

Da fikk han en idé. Han hadde lagt merke til at de hadde unngått det direkte sollyset i noen tid, så han gikk imot skyggen, tok sin lommebok frem og viste dem et fotografi av sin kone. Med mange fakter gjorde han dem forståelig (det trodde han da i det minste) at han ønsket å hente henne, så hun også kunne bli med på turen.

DERES ADFERD.

Fremlingene gjorde ikke noe forsøk på å stanse Higgins, så han spaserte likegyldig vekk og nådde inn i skogen. Han fant et sikkert sted hvorfra han, uten fare for å bli oppdaget, kunne iaktta dem, og ble overrasket over alle krumspring de utførte da de ble ladt alene. De lekte som barn, hoppet opp i været og kastet sten av anselig størrelse gjennom luften. Etter en halv times tid, og en omhyggelig undersøkelse av omgivelsene, gikk de tilbake til fartøyet, som steg tilværs med en fløyende lyd. Det beveget seg mot nord, og forsvant mellom skyene.

"Jeg vil aldri få vite, om det var menn eller kvinner", sa Higgins senere, da han fortalte historien til pressen. "Tross de karakteristika jeg beskrev, var de på en måte vakre og så ut til å være ved god helbred".

Higgins husket lydene av to ord:

"Alamo" og "Orque". Det første hentydet til solen, og det annet til den syvende sirkel på tegningen.

"Var det en drøm? Var det virkelig? - Til tider tviler jeg på, at slike ting kan skje, og var det ikke for arbeiderne som var tilstede i starten av hendelsen, ville jeg trodd at det hele hadde vært en merkelig facinerende drøm".

SATURN - FORMEN!

Da ovenstående beretning nådde pressen en måned etter K. Arnolds observasjon, kan der ikke være tvil. Arnold-hendelsen vakte kun liten oppmerksomhet i Brasil. Dette er et viktig punkt i vurderingen av denne saken. Det er blitt bekreftet at hendelsen første gang ble offentliggjort i 1947, kun få uker etter Arnolds observasjon.

Objektets form ser ut til å være den "saturn-formete" eller dc-belt-tallerkenformete type; ingen av disse typer er blitt identifisert av data fra denne tid. Kun få, eller slett ingen opplysninger om UFO-typer er blitt arkivert. Higgins beskrev åpenbart noe som ble "feillesbetegnelse" blandt ufoforskere flere år senere.

Hvor stor betydning som kan tillegges tegningen på bakken, kan diskuteres. Tross det faktum, at et av vesnene pekte på solen, er det ikke sikkert, at det var vår sol han refererte til. Den syvende planet fra solen i vårt system, er Uranus, som - så langt vi vet, er kald og ubeboelig. Men vi vet så lite om denne planet, at vi ennå ikke kan begynne å tenke på mulig liv. Romdraktene som vesnene var iført, kunne antyde at de ikke kunne puste i vår atmosfære, eller det kunne bety at de ikke foretok eksperimenter uten beskyttelse. Vesnenes størrelse og tilsynelatende styrke, pluss deres krumspring etc., kunne antyde at de kom fra en planet med en mindre tyngdekraft enn jordens, og at deres høye hopp, hvor de lekte med tyngdekraften, var eksperimenter.

FLYING SAUCER REVIEW nr.6/61

UFO ASPEKT 3/76/Aa.W.

Grand Canaria

VELDOKUMENTERT UFO - IAKTAKELSE.

Den 25.juni ifjor inntraff en UFO-landing på den spanske øya Grand Canaria, utenfor kysten av Vest-Afrika. Hendelsen var så konkret og ble bevitnet av så mange kvalifiserte observatører at ikke en gang de dårligste informerte avisene forsøkte å vri på den. Man valgte i stedet ikke å skrive et ord.....

Her følger i meget korte trekk en omtale av hendelsen:

En lysende gjenstand, noe større enn et vanlig hus, nærmet seg ved 22-tiden den 25.juni ifjor byen Galdar på Grand Canaria. Den landet på en åker like ved en vei.

Blandt de mange hundre vitnene som så gjenstanden på kloss hold var ansatte ved observatorier, leger, sjåfører, journalister og turister. Man kunne helt tydelig se rødtlysende, menneskelignende skikkelser opptatt ved noe som minnet om et instrumentpanel inne i farkosten.

Vesnene ble anslått til å være ca. tre meter høye.

I hele 20 minutter stod den enorme gjenstanden på åkeren. Siden steg den lydløst til værs og forsvant. Stedet hvor den hadde stått var svartbrent og rundt kanten av det brente området fant man et hvitt pulver.

De nærmeste øyenvitnene, som befant seg bare noen titalls meter unna anslår gjenstandens diameter til ca. 25 meter. Den var i to etasjer. Dens over- og underdel var avrundet, mens veggene var loddrette. De var ikke glatte, men minnet i utseende om "vokskaker".

Kilde: flere norske aviser.

Canada

13-årig gutt, redder pike fra

Å BLI KIDNAPPET AV UFG?

Denne hendelsen fant sted i Thompson, Manitoba i Canada, i tiden mellom den 15. og 30. juni 1967. Det intraff ved 18-tiden og ble observert i tre-fire minutter av ekteparet D.F. LeMarquands, tre av deres barn, fire naboer og to andre barn.

Fru LeMarquands, hadde nettopp gått inn i huset, da hun hørte noen pipende lyder med ca. ett sekunds intervall. Fra vinduet la hun merke til noe skrot, som beveget seg hurtig, mens det virvlet rundt huset. Hun gikk ut og så sin mann som akkurat var kjørt inn på gårdsplassen. Han og de fem barna stod og stirret opp mot himmelen. Først kunne de bare se en virvel av støv og skrot. Men så fikk fruene øye på et objekt, som var årsak til det som nå skjedde. Hun beskrev objektet som stort og nærmest av form som en sigarettpakke, skjønt hun senere mente at det kunne ha en form som en terning. Det roterte mot solen og syntes av og til å ha sorte sider, og sider av skinnende aluminium, alt etter hvordan det beveget seg. Det hadde ingen synlige åpninger eller lys, og det var helt lydløst.

Mens hun iakttok objektet, ble hun distraheret av en skrapende lyd, og da hun så ned mot jorden igjen, så hun den 13-årige nabogutten som holdt fast i hennes 8 år gamle datter. Akkurat da, begynte objektet å stige oppover i en 45 graders vinkel, hvorpå det flatet ut og svevende forsvant mot sydøst.

Fruens oppmerksomhet ble nå rettet mot barna, som alle var synlig forskrekket, unntatt hennes 8-årige datter. Da de andre barna omsider var roet ned, fortalte de at deres 8-årige lekekammerat var blitt løftet opp i luften mot det langsomt roterende objekt, tretten-åringen hadde grepet fatt i henne, da hun var omtrent en meter over bakken. De fortalte videre, at pikens skjørt, bluse og hår, stod rett opp fra kroppen, da hun ble trukket oppad. På spørsmål om hun kunne huske noe, svarte piken, at hun ingenting husket fra det øyeblikk vinden begynte og til hun stod på beina igjen.

Fru LeMarquands, fortalte, at alt skroten som var virvlet opp, falt ned på en gårds plass på den andre siden av gaten da objektet forsvant. Hun bemerket også, at virvelvinden ikke hadde berørt hverken nabohusene eller gresset utenfor den sirkel den hadde dannet. "Det virket nesten som om en stor glassklokke var blitt satt over oss, så avgrenset var området som var berørt", sa fru LeMarquands.

Skylook nr. 98, januar 1976.

U S A

TATT MED OMBORD I ROMFARTØY.

En erfaren sersjant i det amerikanske luftvåpen forteller hvordan han etter et forbløffende møte med fremmede vesener, ble tatt ombord i et romfartøy - og hvordan han fikk en tur med det mystiske fartøy.

Stabs-sersjant Charles L. Moody, en dekorert Vietnam-veteran, som er erklært mental stabil av en psykiater i luftvåpenet, og som arbeider ved sikkerhetstjenesten, var så rystet over hendelsen, at han ikke fortalte det til noen på flere måneder.

Etter han fortalte om sin opplevelse, er Moodys uttalelser blitt underkastet en løgn-detektor-prøve, og lederen av denne, Charles McQuiston, sier - at der er ikke tegn på stress eller bedrag, og at det ikke er tvil om at han forteller sannheten -.

Sersjanten ble tatt ombord i romfartøyet nær ved Alamogordo, New Mexico - kun 400 km fra det område hvor skogsarbeideren Travis Walton, ble tatt ombord i et romfartøy 5. november 1975.

Moody, 32 år, gav i et intervju - detaljer om sin bortførelse som fant sted på en oversjøisk flystasjon, hvor han nå er stasjonert.

"Jeg har tenkt lenge og intenst over, om jeg skulle fortelle noe om dette," sa sersjanten. "Jeg vet at jeg kan bli til latter, akkurat som jeg selv pleide å le av andre mennesker, når de diskuterte UFO'er." Moody tenkte seg om og fortsatte så med rolig stemme: Det hendte den 13. august 1975, da jeg var stasjonert ved Holloman flystasjon i nærheten av Alamogordo. Det var blitt fortalt at der ville komme et meteorregn kommende natt, derfor kjørte jeg ut til et isolert sted i ørkenen for å studere det.

Jeg gikk ut av min bil og satte meg på venstre forskjerm. Det var en krystallklar natt. Jeg ventet i omkring 40 minutter, men intet meteorregn. Omsider, da klokken var blitt tyve minutter over ett, bestemte jeg meg for å kjøre hjem.

Men så falt denne "tingen" plutselig ned fra himmelen omkring 100 meter foran meg. Den kom ned akkurat som i et glimt! Da den hadde en høyde av 10-20 meter over ørkenen, stoppet den og begynte å slingre. Så stoppet den med det øg... og begynte å gli hen imot meg. Jeg var slått av panikk! Jeg gjentok stadig for meg selv: Identifiser den! Identifiser den! - Jeg kan identifisere hvilket som helst amerikansk fly og nesten alle utenlandske. Jeg har en ledende jobb med vedlikehold av fly, og har ca. 1500 timers erfaring i luften. Men dette her lignet ikke noe jeg hadde sett før!"

Moody sa, at objektet var diskosformet og glødet med en svak metallgrå farge. Det var omkring 15 meter bredt og 7 meter høyt, og hadde tre kuler på undersiden, eller i bunnen.

"Jeg har fått kamptrening, men jeg var stiv av skrekk," inrømmet han. "Jeg tenkte hele tiden: -Herre Gud! Hva er dette? - -
 "Jeg hoppet ned fra skjermen og inn i bilen, mens jeg stadig holdt et øye med fartøyet. Jeg hadde voldsom hjertebank og famlet etter tenningsnøkkelen - - og da jeg endelig fikk dreiet nøkkelen rundt - skjedde der intet. Motoren var komplett død - og batteriet var bare en måned gammelt! - Jeg fortsatte å vri nøkkelen rundt og sa til meg selv: Kom nå - start! mens jeg hele tiden stirret på fartøyet som kom nærmere. Jeg var nå virkelig redd. Jeg tenkte: Herre Gud, dette kan ikke være sant - det er noe ukjent !

Fartøyet var knappe 20 meter fra bilen da det stoppet. Så hørte jeg en guttural stemme, og det kom et vindu til syne på fartøyet. Jeg kunne se skyggeaktige skikkelser i vinduet. Plutselig var bilen innhyllt i et merkelig skjær, og jeg følte meg helt matt. Så forsvant denne følelsen - - og jeg fant meg selv sittende i bilen mens jeg betraktet fartøyet, som forsvant. Det fór rett opp og aksellererte mye hurtigere enn et jetfly. Så vred jeg tenningsnøkkelen rundt igjen - og bilen startet med det samme. Jeg tråtte "klampen i bønn" for å komme vekk hurtigst mulig!"

Moody fortalte at han tok like hjem, hvor han oppskaket fortalte sin kone at han hadde sett et UFO. Det var først da han så på sitt ur, at han ble klar over at der måtte ha skjedd noe mere enn bare det, at han hadde sett et UFO. Et eller annet sted, var det gått en time og tyve minutter!

Videre sa Moody, at han hadde bestemt seg for å ikke rapportere UFO-observasjonen, fordi han ante at ville bli gjort til latter. Men hele neste dag grunnet han over det merkelige tidstapet natten før. Men gradvis begynte det å dukke opp bilder av fremmede vesener opp i hans hode - de kom glimtvis - og til slutt kunne han helt og holdent huske, hva som var skjedd siste natt.

"Jeg kan huske, at da bilen var omsluttet i lysskjæret, kom der to vesener hen mot meg fra fartøyet. De gikk ikke - de gled", sa Moody, som har vært i luftvåpenet i 14 år. "De plasserte hendene på bildøren som om de prøvde på å åpne den. Jeg var stiv av skrekk, men klar til å slåss for å komme ut. Jeg åpnet bildøren ved å presse mine 117 kg., mot den, og et av vesene ble skubbet tilbake. Jeg hoppet ut av bilen og gav det andre vesenet et slag i ansiktet. Ansiktet var bløtt. Jeg så at han falt bakover - og så ble alt svart for meg."

Da Moody kom til bevissthet, lå han på en hård bordplate, forteller han. Et vesen holdt på å undersøke ham. Han prøvde å komme opp, men han kunne ikke. "Vesens kranium var omkring en tredjedel større enn et menneskes", husket han. "Det hadde ikke øyenbryn - i det hele tatt ikke noe hår. Øynene var runde og på størrelse med kvartdollar-mynter, og blikket var meget gjennomtrengende. Øynene var mørke og langt inne. Ører, nese og munn, var mindre enn våre, og lebene var meget tynne. Han var ca. 1½ meter høy og så heller skøpelig ut. Han hadde en hvit drakt på som satt stramt inntil kroppen og dekket alt med unntak av hans hode og hender. Ansiktet var gråhvitt.

Så snakket vesenet - men lebene beveget seg ikke. På perfekt engelsk med amerikansk aksent sa han noe i retning av: "Har du det bra?" Jeg svarte "Ja", og han sa: "Hvis du kunne bevege deg, ville du så la være med å slå om deg?". Jeg forsikret ham om, at jeg ikke skulle prøve på det, og han berørte meg med en metallstang, som var ca. 15 cm lang og 1 cm. tykk. Straks gjenvant jeg muskelkontrollen - og samtidig forsvant frykten.

Vesenet, som øyensynlig var lederen, hjalp meg ned fra bordet. Jeg befant meg i et sirkulært, hygienisk rent rom, nesten som en operasjonsstue. Gulvet var hårdt og metallisk, og rommet hadde tre buete dører. Der var en kvalmende søt lukt i luften, omtrent som brent sukker eller melasse. Belysningen var indirekte - det så ut som om veggene glødet.

Moody sa, at han ble meget nysgjerrig etter å få vite hvordan UFO-ets fremdrift var, og ba lederen om han kunne få se dets fremdriftssystem. Han ble overrasket over at vesenet aksepterte hans anmodning. "Vi gikk inn i et annet rom - som merkelig nok virket like så stort som hele fartøyet hadde virket, sett utenfra. Det var som om det indre av fartøyet var større enn det ytre.

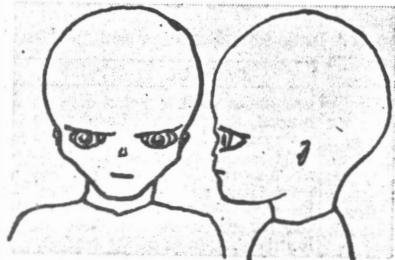
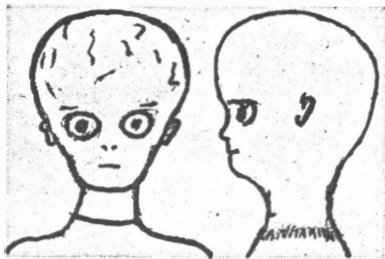
I det andre rommet var der andre vesener. To av dem svevet en halv sentimeter over gulvet. Den tredje, snakket til lederen, og stemmen var tydelig feminin. Det hun sa, lød som en blanding av tysk og kinesisk. Der var to pilot-seter i rommet, og de var plassert foran et flatt panel med et håndtak på. Lederen sa til meg, at jeg skulle stille meg på en spesiell kvadratmeter av gulvet. Da jeg så gjorde, begynte det å senkes, og førte oss til et rom i etasjen under. Den øverste del av de tre kuler, som jeg hadde sett på fartøyet bunnseksjon, stakk opp fra gulvet i dette rommet.

Kulene var gjennomsluktige og inneholdt noe som lignet store diamanter eller krystaller. På hver side av hver krystall var det staver som falt inn mot krystallen.

Jeg ba lederen om en forklaring på, hvordan fremdriftssystemet fungerte. Han svarte: "Ikke prøv å forstå det". Han tilføyet: "Hvis du bare tenkte deg litt om, kunne dere selv utvikle dette systemet." Vesenet avslørte at UFO'et faktisk kun var et lite observasjonsfartøy fra et meget større og meget hurtigere moderskip, som befant seg 8-9000 km. ute i rommet.

"Så fortalte han meg, at innen tre år ville hans folk ta offisiell kontakt med menneskene. Det kunne sånn skjedd så tidlig som i sommer", sa Moody. "Men først har de kun planer om begrenset kontakt for å studere oss nærmere. De er redd for sine liv. Jeg fikk vite at deres romfartøy kan ødelegges med kjerne våpen, og at de er meget forsiktige overfor jagerfly. Hvis de blir kjørt opp i et hjørne under angrep, og det ikke er noen annen utvei, vil de gå til motangrep.

Jeg fikk vite, at deres art er tallrik, og at de er medlemmer av en slags klan eller liga."

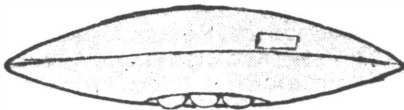
Vesene, som de er beskrevet av Moody (tegningen til venstre) har en bemerkelsesverdig likhet med vesene til høyre, som er beskrevet av en annen mann, som påstår at han ble bortført av et UFO 5. november, samme år. Ingen av de to, kjente til den annens beskrivelse.

Vesenet antydte, at jordboerne kanskje en dag kunne aksepteres og bli tilknyttet denne "rase-liga", men han la til: "Det kommer ikke an på, om dere aksepterer oss - det, det kommer an på er, om vi aksepterer dere".

Sersjanten kunne huske, at da han forlot UFO'et, la vesenet sine tynne armer om hans skuldrer og sa: "Jeg vil aldri gjøre deg noe vondt". - "Jeg fikk vite, at jeg skulle oppsøke lege," sa Moody. "Så sa lederen til meg, at jeg ville glemme det hele en stund - og så ble alt svart for meg. Det neste jeg husker, var - at jeg satt i bilen og så fartøyet forsvinne".

Neste dag, la Moody merke til en brennende svie nederst på rygg-søylen. Han ba sin kone, Karon, om å undersøke det - og hun fant et merkelig sår der. Karon, 34 år, fortalte: "Det var et rart merke. Det var ikke rundt, men firkantet. Jeg har tidligere arbeidet i en operasjonsstue, men jeg har aldri før sett et lignende merke." Hun fortsatte alvorlig: "Jeg tror Helt og Fullt på Chucks historie. Da han kom styrtende hjem den natten, var han hvit som et laken i ansiktet. Jeg har aldri sett ham slik før".

Tegning av UFO'et, basert på Moodys beskrivelse av en diskosformet gjenstand med tre kuler i bunnen.

Charles Moody.

Moody fortalte, at det var skjedd merkelige ting med kroppen, etter han hadde vært ombord i fartøyet. "Noen få dager etter hendelsen, fikk jeg en masse små røde knopper fra brystet og ned til knærne." sa han, "men det fikk legene bukt med". Siden har han også vært plaget av hårfall, har ofte hatt hodeverk og er mere oppfarende. Men bortsett fra disse problemer, er han ikke lei for sin opplevelse.

Sersjant Arthur Wright, som er Moodys overordnede på basen hvor han er stasjonert for tiden, fortalte at han er sikker på at Moody forteller sannheten. Sersjant Wright understrekte, at Moody er ved luftvåpenets Human Reliability Program, og at han derfor ble nøye undersøkt av en psykiater og erklært fri for en hver form for karakterbrist. "Moody er en pålitelig og troverdig mann", sa Wright. "Jeg har aldri hørt ham fortelle en løgn. Man kan tro ham på hans ord".

"Moodys beskrivelse av vesene og deres fartøy, svarer nøye til den beskrivelse som er gitt av Walton." presiserte Jim Lorenzen, leder av AFRO (Aerial Phenomena Research Organization) "Dertil kommer, at begge to rapporterte, at de hadde fått noen merkelige sår - Moody på ryggen, Walton på innsiden av høyre arm.

Moodys beretning hadde jeg fått detaljert skriftlig, før Walton-episoden i det hele tatt var offentliggjort - og Walton har aldri visst noe om Moodys opplevelse!"

Moody ble tatt ombord i fartøyet i New Mexico i august, - Walton i november i nærheten av Heber, Arizona - kun 400 km. borte. Begge menn rapporterte, at de mistet bevisstheten, og at de våknet på en bordplate inne i fartøyet, mens vesene holdt på å undersøke dem. Deres beskrivelse av fartøyet er meget lik. Moody, kalte det "diskosformet", og Walton beskrev det som en "tallerken". Begge sa, at det svævede over jorden, slingret lett og glødet.

Her følger, hvordan de beskrev vesene: (Se tegninger)

Moody: Vesenets kranium var omkring en tredjedel større enn et menneskes. Han hadde ikke øyenbryn - i det hele tatt ikke noe hår. Hans øyne var runde og på størrelse med kvartdollar-stykker.... han var omkring halvannen meter høy og så meget skrøpelig ut. Han hadde en hvit dragt som satt helt inntil kroppen... hans ansikt var gråhvitt...."

Walton: "De var omtrent halvannen meter høy og hadde stramtsittende solbrune dragter på. . . deres hud var hvit som en champignon . . . de hadde ikke hår. . . deres panter var hvelvet, og øynene var meget store. . ."

UFO Aspekt 5/76/ National Enquirer 11.05.77.

VITENSKAPSMANN PÅSTÅR AT UFO'ER EKSISTERER.

En anerkjent kjerneforsker er overbevist om at UFO'er er reelle, og at vesner fra planeter i andre solsystem besøker jorden. Etter 17 års studier og undersøkelser, er jeg overbevist om at vi besøkes av intelligentstyrte fartøyer utenfra", sier Stanton T. Friedman, til Midnight.

I løpet av det siste året, har Friedman vært den eneste forskeren i verden som har brukt all sin tid på UFO-forskning. En del av de rapporter han har samlet, og en del av hans egne opplevelser, gir et dypt inntrykk og er rent skremmende.

En kvinne fra staten New York, rapporterte at hun og hennes datter i to timer var vitne til hvordan syv vesner, "ikke ulik oss" holdt på å reparere et landet romfartøy. Et annet romfartøy landet og syntes å tilby hjelp. Kvinnen fortalte at det så ut som de tok noe ned fra midten, og siden satte det på plass igjen, sier Friedman.

Etter Friedmans beregning har 2000 trolige UFO-observasjoner vært rapportert. I en tredjedel av disse har også vesner - Friedman kaller dem "critter" - vært observert. Etter det jeg har hørt, er de lik oss, sier Friedman, med to armer, to ben, hode og kropp som oss, men vesentlig annerledes enn oss. Friedman selv, har sett hva han tror er steder der UFO'er har landet. Det karakteristiske for disse stedene er en ring eller avtrykk i bakken, 3 - 15 meter i diameter. Inne i ringen er vegetasjonen tilflatet og veksten stanset. I noen tilfeller har en forandring av jordfar e og struktur vært notert ned til 35 cm's dybde. En plass i Canada, som Friedman undersøkte, hadde avtrykk etter 5 "romfartøyer", ingen spor av noe slag førte til, eller fra dem.

Friedmans liste over opptegnete landingsplasser, inneholder mere enn 800 sannsynlige rapporter, men regjeringen har "smelt lokket igjen" for disse bevis, sier Friedman. Hvor kommer de fra? Friedman kan bare gjette, men han tror de kommer fra et solsystem i vår egen galakse, ikke altfor langt borte. Jeg synes ikke at der foreligger noen gode argumenter mot at UFO'er eksisterer, forklarer han. A reise til stjernene er mulig med den viten vi har i dag. Og uten å overskride de fysiske lover og innen rimelig tid, la oss si om 50 år, kan vi nå til de nærliggende solsystemer.

Midnight 1976 - 02-09.
UFO-Information 3/76/Kj.T.

LANDET ROMFARTØY INNSVØPT I GNISTREGN.

Følgende rapport er basert på et leserbrev, offentliggjort i Canadian UFO REPORT.

"Jeg var øyenvitne til en merkelig hendelse en natt tidlig i februar 1970, i Montana i nærheten av Glacier Park. Jeg hadde reist til en hytte ved Flat Head-floden, sammen med to venninder. Vi var oppe til sent på natt og nøt fullmånen som skinne på det dype snedekket. Ved ett-tiden gikk vi til ro. Jeg hadde nettop lagt meg, da rommet plutselig ble opplyst som om lyskasterne på en bil lyste rett mot vinduet, hvilket var umulig da rommet vendte ut mot floden. Jeg stod opp og så ut vinduet, og fikk øye på et ganske langt objekt med kuppel og en plattform rundt den samme. Et gnistregn fra objektet fløy utover floden, traff elvebredden og slo opp i luften. Jeg så, hva jeg oppfattet å være to menn som sprang rundt på plattformen. Jeg ropte på en av mine venninder at hun skulle komme å se. Hun kom, og ble så forskrekket at hun måtte legge seg igjen! Men kom tilbake etter noen minutter og iakttok også gnistregnet. Lysskjæret minnet om sveisegnist.

Jeg tror at vi må ha sett på objektet i minst en halv time, da det plutselig ble helt mørkt ute, og objektet forsvant før våre øyner hadde tilpasset seg mørket.

Personene vi så, lignet på jordmennesker. De var ca. 175 cm., høy, ikledd noe som lignet snedrakter, men var barhodet. De arbeidet og gikk som vanlige mennesker. Kanten rundt kuppelen var ca. 2 m. bred, og personene sprang rundt uten noe besvær, så det virket ikke som om det var trangt om plassen.

Toppen av kuppelen var så omsluttet av gnister at den bare kunne skimtes som en skygge. Gnistene fløy fra kanten opp over kuppelen og lyste opp omgivelsene med et skarpt gult lys. Gnistene var hovedsakelig blåhvite og gulhvite, og noen lignet på en sveiseflamme. Disse fløy over kuppelen, utover elven og traff bredden på den andre siden, for deretter å fare rett opp i luften og falt tilbake i vannet med en fresende lyd. Dette pågikk i ca. 30 minutter.

Vi stod bak en dør som vi hadde på gløtt, og denne døren førte ut til en forstue. Hele feltet på omkring 800 kvm. var likesom i brann. Hvorfor vi ikke ble slått av panikk, forstår jeg ikke, heller ikke var vi redde, og da det så ble belgmørkt kunne vi ikke skille ut konturene på trær engang. Når så nattesynet kom tilbake, var objektet borte.

Personene kom fra den motsatte siden av objektet og sprang rundt på plattformen. Deretter kunne vi se dem arbeide i nærheten av kuppelen. Jeg vet ikke om de først hadde vært nede på marken hvor objektet var landet. Det stod på bakken hele tiden og diameteren var ca. 20 meter - bredden ca. 7-8 meter.

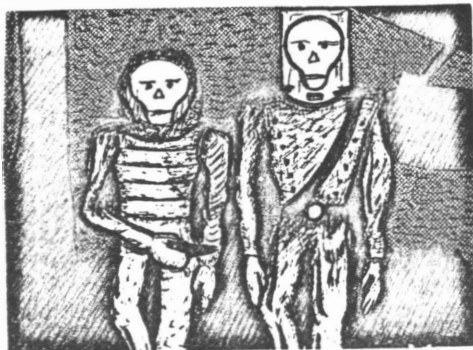
Innsendt av Mrs. Leona Nielson, Walla Walla, Wn. USA.

Fra "Skylook" Kj. Thomsen.

UFO Information 3/76.

FRANKRIKE

UNG FRANSKMANN MÖTTE HUMANOIDER TO GANGER.

Den 27. januar 1972, kjørte en 31-årig franskmann sin AM 1-6 fra Comines mot Warneton i Belgia, nær grensen mot Frankrike. Klokken var omkring 20.40 og han var nesten fremme ved Warneton. Veibanen var våt etter regnet, men det var nå stjerneklart og fullmåne. Det var nesten vindstille, bilradiobåndet var på og han kjørte med jevn fart på ca. 65 km i timen.

Plutselig sluknet bilens lykter og nesten samtidig stoppet motoren. Til og med radioen ble taus. Overrasket koblet mannen bilen ut

og den rullet noen hundre meter i den svake utforbakken. Deretter drog han i håndbrekken.

Som den gode bilmekaniker han var, trodde han at det hadde oppstått en kortslutning i el-systemet, og så snart bilen stoppet, skulle han gå ut og finne feilen. Han hadde sin venstre hånd på dørhåndtaket og med den høyre støttet han seg mot setet for å gå ut av bilen.

Mere rakk ikke mannen gjøre, for i og med at han vred hodet litt til høyre, så han noe gjennom sideruten og ca. 150 meter fra bilen. Til å begynne med trodde han det var et høylas, men siden la han merke til orange-hvite lyspunkter som kom fra en gjenstand, stående på tre ben.

Og langsomt gikk det opp for ham at det ikke var noen høyvogn, men en ukjent gjenstand som minnet om de hjelmene som brittene brukte under 1ste verdenskrig. Så ble hans oppmerksomhet plutselig rettet mot noe annet.

I mellom vindusviskerne så han to skikkelser ca. 30 meter fra bilen, inne på en åker. "En gårdbruker og hans sønn", tenkte han, men snart forstod han at disse to figurer ikke hadde noe som helst med gårdbrukere å gjøre. De nærmet seg bilen gående på en stiv og langsom måte, og stoppet ca. 15 meter fra ham, men etter noen få sekunder fortsatte de mot bilen. - Han kunne nå iaktta flere detaljer. - En av mennene, den minste - lignet figuren i Michelin-reklamen, men ringene avtegnet seg svakt. Han bar en rund hjelm på hodet. I hjelmen var der et ganske stort visir som tillot bilisten å se en stor del av ansiktet hans. I den høyre hånden holdt han et merkelig instrument, lignende en kort tykk linjal med en pyramideformet spiss - han holdt den som en pistol og pekte mot bilen med den.

Den andre skikkelsen, noe lenger enn sin kollega som var ca. 125 cm., gikk litt foran ham. Silhuetten av nr. 2, var annerledes. På hodet bar han en sylinderformet hjelm med ugjennomsiktige sider. Foran var den gjennomsiktig og han kunne derfor se et spøkelsesaktig ansikt, deres uttrykk var like som tvillingers.

DETALJERT UFONAUTBESKRIVELSE.

Hodets form minnet mest om en gråblek pære med to helt runde øyner, som igjen minnet om agatkuler, litt innsunkne i forhold til resten av ansiktet. De lignet øyehulene hos et menneske, med knapt synlige buer av øyenbryn. Nesen var smal og fremtråtte svakt mot ansiktet. Munnen var en horisontal strek uten lepper. Da den ene ved et tilfelle åpnet munnen, så observatøren hverken tunge eller tenner. I den sylinderformete hjelmen under haken, hadde skikkelsen et svakt rektangulært merke. Drakten hadde en matt metallgrå farge og syntes å være lavet av ett stykke fra hjelmen til fingerspissene og føttene. De to vesnene nærmet seg side ved side, og observatøren kunne konstatere alle disse detaljer og samtidig iaktta flere andre.

Spesielt støvlene var tunge og tilspisset. Øverst på hjelmen satt et slags rør som kan antas å ha ført til noen åndingsapparater. Vesnene hadde atletisk kroppsbygning, brede skuldre og smale hofter. Den ene så ut som en matador med svart belte om livet. Beltet hadde en selvlysende eller fosforescerende oval der spennet pleier å være. En rem løp fra beltet på skrå opp til venstre skulder. På hver side av brystet var en rad med knapper helt ned til beltet.

De to ufonautene hadde svært lange armer, og deres hender rakk like til knærne. Mannen var i stand til å iaktta de to vesnens ansikter meget nøye p.g.a. et dempet konstant lys i hjelmene. Lyset så dog ikke ut til å stråle ut ifra dem, uten at han sammenlignet det med lyset fra det ovale merket på det ene vesnets belte.

Ufonautene fortsatte mot mannen igjen og da de stanset ved grøftekannten merket han et svakt støt i bakhodet. Straks etter støtet hørte han en lav lyd som steg i tonehøyde.

Vi vil understreke at de to vesnene stoppet ca. 4 meter fra mannens bil, han satt som fastnaglet bak rattet, bestyrtet og overrasket som man var. Straks før han merket støtet i hodet, hadde vesnet i den sylinderformete hjelmen åpnet munnen som om han ville snakke, men observatøren hørte ikke noen lyd da.

Noen få sekunder senere kom støtet i bakhodet og lyder, men da hadde vesnet lukket munnen igjen.

AVMARSJ MED MILITÆR PRESISJON.

Ved møtet med vesnene hadde bilisten iaktatt et tredje vesen som lignet nr. 1 (Michelinmannen). Denne ble hele tiden ved UFO'et og vek ikke fra sin post.

La oss nå gå tilbake til ufonautene som stod ved grøftekanten. Hvor lenge de ble stående ved bilen, er vanskelig å fastslå, da sekundene ved slike opplevelser kan virke svært lange. Ved dette tidspunkt faller et selvlýsende merke av oval form fra midjehøyde på vesnet i den sylinderformete hjelmen. Denne syntes ikke å ta noen notis av det. Om dette merke var av fast materie, er ikke bekreftet, da han lot det gå 2½ måned før man fikk kjennskap til hendelsen. Bilisten holdt tett av redsel for å bli til latter. I mellomtiden ble åkeren pløyet om av bonden, som ikke kjente til hendelsen.

Men denne tete á tete fikk en brå avslutning. Plutselig vred de to ufonautene hodene til venstre i en perfekt militær vending og så mot et punkt bak mannens bil. Den dempete lyden opphørte uten noe støt i bakhodet, og samtidig med dem militære vendingen, gjorde ufonautene "venstre om marsj". De vendte på ett ben ryggen mot mannen som ikke la merke til noen flere detaljer, uten om den enes rem som løp fra skulderen ned over ryggen til midjen. De gikk i rask takt mot UFO'et. Bevegelsene var nesten menneskelige. De bøyde knærne, og benene rørte seg normalt bortsett fra en ting: det syntes ikke som de ble hindret av den våte leiren i åkeren. Det så nærmest ut som de gikk med letthet som på hard mark.

Observatøren kan ikke nuske på hvilken måte de kom seg ombord i maskinen igjen, men han minnes at de tre benene forsvant og at maskinen deretter steg til en halv meter fra bakken. Etter å ha svevet i tre eller fire sekunder steg den horisontalt. Farkosten tok kurs med en vinkel på 60-70 grader og forsvant ut av syne. Samtidig som den forlot stedet, så mannen i bakspeilet lyset fra en annen bils lykter nærme seg. I og med at han nå forstod at spenningen var over, falt han sammen over rattet, og merket en ubeskrivelig letelse.

RADIOBÅNDSPILLEREN DEFEKT.

Imens kom den andre bilen nærmere, som ble kjørt av en belgiser, og stoppet foran observatørens bil med full belysning. Belgiseren steg ut av bilen og gikk over og åpnet døren, der han fant mannen som lå over rattet, mens han samtidig krampaktig holdt fast i dørhåndtaket. Mannen roet seg ned og belgiseren spurte: Hva er det som har hendt med Dem?" På dette svarte han kort: "Så De den også?" Belgiseren svarte ja, han hadde sett den og også hatt motortrøbbel, men lysene hadde fungert perfekt. Belgiseren kjørte videre, mannens billys og radio fungerte igjen, og han kunne starte motoren. Han kjørte hjem så fort han kunne.

Det bør nevnes at den belgiske bilisten hadde lovet mannen, som var fransk, at han skulle komme tilbake med noen venner for å lete etter spor fra landingen. Hvis han fant noen, skulle han prøve å offentliggjøre hendelsen. Han fikk vitnets adresse, og da han intet hørte fra ham, antok han at belgiseren ikke hadde funnet noe av interesse.

Her følger noen detaljer vedrørende UFO'et: ➤

Høyde: 2½-3 meter, diameter: 8-9 meter. Ingen strukturelle synbare detaljer bortsett fra kuppelen øverst. Farveforandringer intraff i orange - hvitt - blått og rødaktig (som uren granatrødt) og en knallblå farve, innen det fløy bort.

Fra det øyeblikk ufonautene begynte å gå i rask takt tilbake til UFO'et, begynte også det blå lyset å pulsere som på en politibil. Alle disse farveforandringene skjedde på oversiden som ved observasjonens begynnelse var orange med antydning til hvitt. Disse varierende lys spredte seg ikke utenfor fartøyet. Det eneste lys som ble kastet tilbake, var u n d e r UFO'et, og syntes å komme fra fartøyet indre. Det lyste opp marken mellom de tre støttebenene på landingsstellet. Dette hvite lys forsvant i samme øyeblikk som UFO'et løftet seg fra bakken.

Under hele episodens varighet, stod UFO'et stille og forandret ikke form. Det endret kun farve. Observasjonstiden er av mannen anslått til ca. 20 minutter. Han hadde ingen klokke, men beregnet tiden på grunnlag av den forsinkelse den medførte. Tross det faktum at det fantes hus i nærheten, hadde folk ikke merket noe usedvanlig. De personer som ble spurt, har svart at de så på TV, hele tiden og la ikke merke til noen forstyrrelser på skjermen.

DET ANDRE MØTET VED WARNETON.

Nesten presist fire måneder senere, tirsdag den 6. juni 1972, inntraff det andre møtet. Eiendommelig nok skjedde det på samme sted som i januar, på samme tidspunkt og under samme omstendigheter. Mannen var på hjemvei etter et videreutdanningskurs. De to vesnene, lik de samme som i januar, stod til høyre ved veikanten som et par haikere. Presist som ved første møte begynte bilmotoren å fuske, men da det ennå var dagslys, kunne han ikke konstantere om der var reil på frontlysene ettersom de ikke var på.

Vitnet stoppet selv bilen da han nådde frem til vesnene, som var så nær at de kunne røre ved bilen. Ennå en gang kunne han merke et svakt støt i baknodet og en dempet lyd, som straks opphørte. Etter knappe to eller tre minutter forsvant vesnene plutselig! De bare oppløstes uten lyd eller andre reaksjoner. Noen få sekunder etter deres plutselige forsvinning, begynte radioen å spille uten at han hadde rørt den. Han hadde ingen vanskeligheter med å starte bilen og kjøre hjem. Vitnet var temmelig sjokkert av dette andre møtet, men mindre omtumlet enn ved det første.

Flying Saucer Rewiew 5/74

UFO Information 3/76.

Kj. Thomsen.

R A P P O R T N Y T T

Norsk UFO Centers
tidsskrift.

Post og bestillingsadresse:

Norsk UFO Center
Postboks 1155 / 5001 Bergen
Postgiro: 3 07 08 10

Utkommer 5 ganger i året.

Abonnementspris: Kr. 30.-

R E D A K T Ø R:

Finn W. Kalvik.

I redaksjonen:

Egon Nielsen.

Redaksjonens adresse:

Armauer Hansensvei 11,
5030 Landås.
Telefon: (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center - Vestlandet

Avd.leder: Finn W. Kalvik

Boks 1155, 5001 Bergen.

RAPPORTSENTRAL:

Egon Nielsen

Samme adresse.

Øversetter til Global seksjon:

Roald Ellingsen.

T R Y K K :

Svein Anthun. Tlf.: 26 11 78.

Norsk UFO Center - Sørlandet:

Avd.leder: Alf Thomassen
Grensen 4, Tlf.: 041- 23 3 29.
4800 A R E N D A L.

Norsk UFO Center - Østlandet:

Avd.leder: Eldbjørg Fjeldberg
Postboks 84, Tlf.: (02) 73 06 37.
2001 Lillestrøm.

Norsk UFO Center - Trondheim:

Organisasjonsleder:

K. Stenødegård

Postboks 2119

7001 T R O N D H E I M.

N O R S K U F O F O R U M

Norsk UFO Centers tidsskrift.

Utkommer 5 ganger i året.

Post og bestillingsadresse:

Postboks 2119 / 7001 Trondheim

Postgiro: 3 46 95 74.

Abonnementspris: Kr. 20.-

Redaktør: K. Stenødegård.

Utrykn.seksjon, marin/land
Tønsberg.

Seksj.leder: Odd Gunnar Røed,
Postboks 14, 3133 Duken.
Telefon: 033 - 83 6 06.

Utrykn.seksjon, Moss.

Seksj.leder: Arne Smevik,
Postboks 116, 1501 Moss.

Forsknings-seksjon, Drammen.

Seksj.leder: Tom Runar Lemb,
Postboks 2029, 3001 Drammen.